

UUT'T OLDE VODDEN

As de zommer aftakelen geet,
De zonne al minder hoge steet
Hop i'j dat'tzich zo plooit,
Iej wet ut ummers nooit,
Dat'tgetij nog hef in dump
nHeite herfs (dee zelden
kump).

Want ut was hier mid-zommer
Veral in juli kou en kommer
Zodat i'j der wels um kermde
Dat de zonne zich ontfermde!
Dee kow zo slech ontbeerne
Wi'j woln warmte zo geerne!

Nee, neet dee slimme hitte
Zodat alles an oew klitte;
Dat hew ok'npaar dage ekend
Toë in oew huus of tent
De hitte drin snee met jåpen
En ie hoas leiën te apegapen.

Al te heite das ook neet wat,
tLeefste wille wiej moar dat
tZon viëventwintug graden is,
Dan ist wel neet meer fris
Moar de boel hõlt dan z'n fleur
En alles geet gewoon nog deur.

Dus wiw de hitte wat
beperken,
De mense kõnt dan nog
werken,
Al zeew int land int groot
Dat meerdren dat neet doot!
Trouwens wee dr werki hier
nog
Vindt twintug grade wel
genog.

Moar wi'j hebt gin
zeggenschap,
Zelfs gin vinger in de pap
Of ut warm zal wèen of kolt,
En of wiej al van warmte holt
tWéer afkeurt met grote

bekken,
Nòa ons wod vas neet ekekken!

Somgen zit wel us te zeurn
Zekt ze wet lange int veurn
Wát weer wiej zùlt kriëgen;
Och, 'tis zozeer gin liëgen
Moar ie veult toch wel an
Zee wet ter ech niks van!

Daw ok altied luustren wilt
Nòa weerberichte uut De Bilt
Kump: Van 'tweer buw
afhankeluk
veur êlk berich ontvankeluk!
Ze geeft 'tdoor neet inder-heûs
En toch bunt ze dr vake neûs!

tVeurspeln zol ok moeiluk
wèen
Veral veur mensen in de stèen,
Déé, tus'n muurn en huuze
doar
Zeet alléne de bõvenloch
moar,
Zagn neet ast veranderen begon
zKõnt door neet zeen de
horizon.

Hier buuten zõwt altied
merken
As de loch begint te werken,
Zag'n ánkóm'n ut slech weer
Dat òverviël ons dan neet
meer;
Ast an d'horizon neet pluus is
Lõp ter één of ander mis!

As de zonne door krop in'n nòs
Buj òver'tweer neet meer
geròs,
Dee dinge wod twee nò
áfewògen,
Ie leern op oew ervaring
bògen,
Wie wis'n èvengoed ast A.N.P.

Wat twee d'komnde dag dan
dee.
Al wisse wiej tveur lange niet
Toch wel veurn wat kotte tied,
Eén dag kow twel veurspellen
Langer zow gin oordeel vellen,
Wi'j heb tnog neet zowiet
ebrach
Daw de wiesheid hebt in pach!

En dan blij ut nog opletten
gin mense kan ut zeker wetten,
Ie wet moar nooit of tweeplan
Tussentieds ok veranderen kan.
Ut veurspeln dadde wie deen
Was dan ok meer int algemeen.

Hoë-vake gebeurt toew neet
Daj us niks te zeggen weet!
Dan buj der mooi met kloor
Kom ie weer op tgoeje spoor,
Dan kõj't gewoon neet loaten
Gòõj òver twee moor proaten.

Elke dag meer as éne keer
Pròate wi'j òver ut weer
Goed, slech, tgeet op en neer,
Dat proaten breg'nzekre sfeer,
Zo ist noew, zo wast weleer,
Al ist onderwerp neet teer
tgeet diëper as oe kolde kleer
Al zek ze wel us met een sneer:
"Wet iej niks anders meer!"
Jò, twee krig heel vòlle eer
En ak tmet oe us bestudeer
Wie bliëft ter met "in de leer".

De mens is òver d'eerde
"heer",
Moar twee heffe neet in
beheer,
Wee wet kump tn keer zo veer,
Moar dan doot mien de tande
neet meer zeer!